

Phần 1

Chương 1

Nhìn Mẹ Nhé Qua

Hà Nội tháng tám mùa lá rụng, nồm im lìm bên nhàn ng tòa nhà kính.

Một hai chiếc lá vàng khô cuộn theo chiều gió, vu vơ đáp xuống mặt đường rì rác vài tia nắng cuối hôm. Hà Nội mùa thu luôn mang lại một tâm trạng hoài cổ, khi nhìn con người vô thức l l i trong cái vấp bu n man mát mẻ.

Một góc nhà cao thành phố, Tu Anh tựa lưng bên khung cửa sổ, ánh mắt mông lung nhìn xuống phố xá tấp nập. Ngoài kia, nắng in bóng qua lá vàng, hình ảnh s b l t ng giây phút. Hắn ngỡ như quên bỏ mùa thu sang lòng người qua, băng qua lá vài du hí u hí m hỏi nhà thành phố chết chui.

Bên ngoài ồn ào náo nhiệt là thế, hoàn toàn trái ngược với dáng vẻ trầm lặng của Tu Anh lúc này. Ly cà phê trên tay đã nguội ngắt lâu, cốc bơ bông thả suy nghĩ của mình vào dòng chảy lặng lẽ của thời gian, mặc cho nó xâm chiếm tâm trí từng chút, từng chút một.

“Trên đời này có tình gì là không?” - Tu Anh tự hỏi. Có lẽ tình yêu này hệt sự sống, khó đoán.

Nghe ta nói rằng mẹ con người khi sinh ra đều thuộc về linh hồn trên nên trên trần. Thế thì ngoài kia, có một người sinh ra là dành cho riêng ta. Khi gặp nhau, bản thân s b m t l c h p d n tác động âm dương hút lấy nhau, không cách nào ngăn lại. Và ta hiểu ngay rằng đó là một tâm hồn đã trông chờ rất lâu, người khi nhìn thấy ta trở thành mảnh ghép hoàn chỉnh.

Có người gặp ở tri kỷ trong biển người và biển đời mênh mông này là một điều kỳ diệu. Họ coi như số phận đã định, đôi khi vì lý do này hay lý do khác, ta gặp gỡ lãng quên nhau mà không hay biết. Con người vốn là sinh vật yếu đuối như vậy, Tu Anh cũng không ngoại lệ.

Đôi mắt người con gái dần nhuốm màu mùa thu. Trong nét buồn lãng quên vắng vẻ vài mảnh ký ức xa xôi. Bằng cách nào đó, chúng không hề phai lãng bỏ dòng chảy bất tận của thời gian. Và chính vì thế, chúng lại thức dậy vào những lúc sống lòng trĩu nặng ánh vào từng tế bào cảm xúc.

Cách đây năm năm, số phận đã đẩy cô tìm thấy tình yêu của chính mình.

Ngày y, Tu Anh là sinh viên năm hai đang theo học môn triết học kinh điển tại trường đại học thành phố.

Buổi chiều muộn của một ngày cuối tuần ở Hà Nội.

Trong một công viên nhỏ xinh, màn sương mỏng bắt đầu kéo lên mặt hồ trong vút, phảng phất như sương. Trên chiếc ghế đá nhỏ, Tu Anh ngồi một mình ngắm phong cảnh mà quên mất thời gian lúc nào. Cô bắt đầu thu dọn đồ đạc và ra về. Tiếng trâm mùa đông se se lạnh, cô chầm chậm đi mà lang thang trên con đường lát sỏi, hai bên là bãi cỏ xanh tươi. Hứng thú với gió mùa khi nó khẽ rùng mình, hơi lạnh thấm thía vào da thịt hòa tan vào nỗi cô đơn, trở nên trầm trọng trong lòng.

Phía bên cạnh hồ, khu đất trống sau rừng cây, một vài cặp tình nhân đang ngồi dựa vào nhau tình tứ. Cô bắt đầu cảm thấy bất an, lấy tay kéo vạt áo lên che ngực sát đôi hàng mi dài mượt mà, đôi chân róc rách nhanh hơn như sợ mất đi đôi chân mình sợ hãi không gian riêng tư của họ.

Tình yêu - thứ cảm xúc nhím màu mà nhân gian vẫn hằng ca ngợi, thứ có nó có tuy vậy nhưng vậy? Tu Anh ngẫm nghĩ, phát hiện ngôi sao đầu tiên lấp lánh trên bầu trời đêm hiên hòa.

“Như thế này thì sao anh nhìn các vì tinh tú hình ảnh êm ái nói lời ngọt ngào. Nhưng liệu các vì sao kia có đang dõi theo những sinh linh trần thế trên mặt đất?”

Nàng sao băng Yvaine đã ca ngợi thì đẹp nhưng mà nàng chỉ đứng trong hàng thiên niên kỷ ngắm nhìn nhân gian, thế nhưng ánh sáng khi con người rơi vào thế giới trần thế, đó là tình yêu. Tuy nhiên, nàng chỉ có sự cảm nhận khi trái tim đã tan vỡ và trở nên trống rỗng thì tình yêu chân thành. Nó khi nào nàng bắt đầu sự bắt đầu của một ngôi sao sáng bên ngoài mà nàng yêu như thế.

Dù đó chỉ là những câu chuyện hoang đường do con người tô vẽ nên, nhưng bắt đầu của một niềm tin nhỏ bé trần thế kéo dài những năm tháng sống đời. Liệu rằng thế giới ngoài kia, thế giới có những sinh linh dành riêng cho cô?

Đang lúc cảm thấy thân thể quá mệt mỏi, bắt đầu Tu Anh nghe thấy tiếng bước chân dồn dập phía sau. Theo phản xạ, cô tò mò quay lại nhìn, thấy một dáng người cao lớn đang chạy rất nhanh về phía mình. Giữa trời mùa đông rét mướt, anh ta chỉ mặc một chiếc áo sơ mi màu xanh tím than và chiếc quần jeans đen giản dị, trên gương mặt lộ rõ vẻ khẩn trương pha lẫn sự mệt mỏi, sự thất vọng.

Ngay khi ánh mắt anh ta bắt gặp ánh mắt cô, chợt lóe lên một tia sáng kỳ diệu. Tu Anh dường như cảm thấy rõ ràng trong ánh mắt kia chứa đựng một nỗi buồn. Linh cảm ngay khi cô chợt dè, như như khi ấy ngày lập

t c, nh ng ôi chân nh có bàn tay vô hình níu l i, không th di chuy n mà c ng ngậy ra nh t ng.

Không ngoài d oán, anh ta b t ng ch p l y cánh tay cô và lôi i. B y gi cô m i h t ho ng thét lên:

- Này! Anh nh làm gì?

Ch p m t, Tu Anh ã b kéo n bên m t cây xanh c nh h , xung quanh là nh ng r ng li u um tùm, duyên dáng r mình in bóng xu ng m t n c. Ch ó ánh sáng èn i n không lan t i c nên khá t i. M t cách nhanh chóng, anh ta n m ch t l y ôi b vai r i y c c th cô d a vào thân cây, g n t ng t i ng:

- Im - l ng!

Tu Anh s hã i m b t.

kho ng cách g n, cô m i phát hi n màu m t khác bi t c a anh ta. Không khó nh n ra ng i này ch có m t n a dòng máu Á ông, ôi m t h phách n ch a m t s hoang d i, vô cùng mãnh li t và s c bén, th n thái l nh lũng nh gió mùa ông b c, th i vào h n cô t ng t rét bu t. H n n a, còn t o cho con ng i ta s xa cách, c l p. Th m chí là cô c.

Có l b i màu m t c tr ng c a loài sói sinh tr ng n i nh ng cánh r ng hoang vu hay vùng tuy t b ng giá. Nh ng không th ph nh n, nó th t s bí n và cu n hút.

Sau ó, ánh m t anh ta b t u chuy n ng v m t h ng, th n tr ng quan sát. Thái áng ng này khi n Tu Anh c ng b t giác dãi theo.

Cách ó không xa, m t ám ng i trên d i h n ch c tên x m tr y mình ang i t i. Tên nào tên n y b d ng d t n nh ang i òi m ng, chúng đáo dác lũng s c kh p n i, có l ang truy tìm gì ó g t gao l m. Th r i cô ch t hi u ra, thu ánh nhìn d ng trên khuôn m t c a ng i thanh niên.

- B n chúng là...

Nh ng Tu Anh ch a k p nói h t câu, anh ta ã làm m t hành ng khi n cô bàng hoàng, nh t th i không k p ph n ng. Túi ng d ng c trên tay theo à r t xu ng n n t, r i v ng vãi.

Tay anh ta gi l y g ng m t cô, r i k môi mình lên má trái c a cô, v trí ch cách khéo mi ng vài phân. H i th nóng m s t qua làn da non m n, cô nín th , hai tai r n.

ây là tình hu ng gì?

Cô nên làm gì ây?

Có nên vùng ra cho ng i này ngay m t cái b t tai vì tùy t i n s d ng ng i không liên quan là cô làm lá ch n r i ch y bi n, m c anh ta xoay s v i l ng i kia?

Có h i không th a áng. Dù sao cô oán anh ta ang trong tình th ti n thoái l ng nan, b t c d m i ngh ra “h sách” này. Ch có i u, càng lúc cô càng c m th y l ng ng c h n lo n, tay chân m m nh n, nh th ang b rút i sinh l c.

Ngay th i i m ó, ám ng i hung d xu t hi n úng trong t m m t c a Tu Anh, cô gi t mình thon thót khi nh n ra r ng m t tên ã chú ý v phía h , ánh m t ch t y nghi ng . Cô ch ng còn suy ngh c gì thêm n a, c ng không hi u l y âu ra d ng khí, c gan vòng tay qua c anh ta mà níu ch t. S chuy n ng ngoài ý mu n khi n v trí ôi môi b xê d ch, ch là vài phân nh ng...

Cô gi t b n.

Anh ta c ng gi t b n, ng i c ng m t vài giây. Nh ng sau ó l p t c l y l i bình t nh, ng tác ph i h p a tay ôm l y vòng eo nh nh n c a cô. Lúc này trông hai ng i ch ng khác gì nh ng c p ôi tình n ng cách y không xa.

ó là m t cái ch m môi b t ng , g ng g o và y b t an.

Kho nh kh c ti p xúc v i b môi xa l , khô c n l nh l o, t ng nh có dòng i n ch y d c s ng l ng Tu Anh.

Th t k l .

C m giác này...

Nó êm d u, b ng ph ng, không chút t p ni m...

Th gi i bi n thành m t màn tr ng xóa. Xung quanh cô, t ng ám lông v theo nh p xoay tròn r i xu ng.

o giác?

M c cho b n thân vô th c b cu n vào nh ng c m xúc b t th ng, cô nh m m t, suy ngh d n óng b ng.

Ti ng b c chân d n d p và ti ng ch i r a ngày càng g n, nh ng lúc này cô ch ng còn quan tâm n i u gì khác, ngo i tr s ch n ng n i áy lòng c truy n n t ôi môi ng i àn ông xa l .

M t th c m xúc không tên tràn t i l p y t t c tr ng r ng, n cô b y lâu nay. Nh th tâm h n ã tìm c m t m nh ghép hoàn ch nh. Trái c m ng vùi t ng t b ánh th c, có m t s i dây vô hình cu n l y trái tim cô, c i không th thoát.

M t lúc sau, ti ng n ào xa d n, ám ng i d t n kia ã b qua n i c hai ng. Ng i thanh niên l m t th h t ra m t ti ng, gi ng nh v a trút b c gánh n ng. Anh r i kh i môi cô, c n tr ng quan sát xung quanh m t l n n a r i toan ch y i. Th nh ng, ôi bàn tay m áp ng sau b t ng níu tay anh l i. Anh nhúu mày nhìn cô khó hi u.

Tu Anh thốt sững sững. Cái cảm xúc lúng lúng chng chng i v i này khi n cô hoang mang, mu n xác nh n mà không bi t ph i làm th nào. N u nh ng i con trai này là ng i mà cô ang ch i?

Nh ng d dàng th sao? Cô v n không tin s ph n l i u ái cô nh v y. H nh phúc t lâu l m r i ã tr thành th th t xa v i i v i cô, tình yêu l i càng tr nên phù phi m.

Ch m rãi buông tay, cô mím môi, x u h nói.

- Xin l i, không có gì.

Ng i ó h i ch ng l i vài giây, r i c ng m l i.

- C m n. Gi ng nói y không còn c c c n n a mà d u h n xu ng, nghe th t êm tai. Trong bóng t i tù mù, ôi ng t màu h phách ch a ánh sáng s c l nh n i b t trong êm en c th xoáy sâu vào h n cô. Sau ó anh kh n tr ng r i kh i, d ng nh là ang có chuy n r t g p gáp.

Tu Anh ng ngây m t ch nhìn theo bóng l ng y cho n khi m t hút, sau ó m i s c t nh. Làn gió êm nhè nh v n quanh g ng m t nóng b ng khi nh l i kho nh kh c ch m môi ng n ng i. N hôn u tiên c a cô di n ra th t k khô, nh ng t i sao l i trong cô n t ng sâu s c n v y. Lúc này ây, l ng ng c v n ch a th bình n.

Có l , con ng i ta có th nh n ra nhau dù ch b ng m t d u hi u nh nh t.

Kho nh kh c y, Tu Anh hi u r ng s ph n ã u ái cho cô g p c nh m nh c a i mình. Th nh ng hóa ra ây là cách nó trêu ùa và hành h cô l n n a. cô nh n ra anh, còn anh l i thu c v ng i con gái khác.

M t n m sau.

Tu Anh khi ó ã là sinh viên n m th ba, nhà tr ng thông báo r ng cô c m t t p oàn tài phi t a qu c gia l n m nh nh t th i i m b y gi m i thi t k cho d án c a h , Hoàn V - m t t p oàn gia t c ã có truy n th ng cha truy n con n i kinh doanh b t ng s n lâu i. N i này n i ti ng tuy n đ ng r t kh t khe. Vì th Tu Anh không gi u n i s ng c nhiên. T i sao t p oàn l n nh v y l i mu n h p tác v i m t sinh viên ch a h có kinh nghi m l n tên tu i nh cô?

V hi u tr ng hi n t , nho nhã c c s phân vân hi n rõ trên nét m t Tu Anh. Tuy ông c ng b b t ng b i l i ngh ng t t phía bên kia nh ng sau ó l i c m th y hãnh di n. Ông không h nghi ng tài n ng c a cô h c trò này chút nào. R t lâu r i m i xu t hi n m t nhân tài nh th , thành tích vô cùng u tú và xu t s c. Ông v vai cô ng viên.

- H nói ã nhìn th y án và các tác ph m c a em trên website c a tr ng. H r t hài lòng và m i ích danh em. ây là c h i hi m có không nên b l . Tôi tin t ng vào tài n ng c a em.

Lời khuyên của thầy hi vọng rằng khi nhìn Tú Anh bắt đầu cảm giác lo lắng, cô cảm thấy yên tâm.

Sáng sớm hôm sau, Tú Anh tiếp tục làm việc của Hoàn V ký hợp đồng. Phòng trực tòa nhà bên kính sáng sủa kiên cố, cao chót vót khi nhìn cô không khỏi thán phục. Qua thi thoảng vô cùng cao cấp và uy nghi, có thể thấy sự cảm nhận toàn diện này đã đạt được một bước tiến. Tú Anh bước vào bên trong nhìn thấy một căn phòng sang trọng, tiện nghi và đẹp mắt nói danh tính và mức độ của cô. Cô tiếp tục nhìn phía trước, thái độ chuyên nghiệp và yêu cầu cô chấp nhận những thói quen mới.

- Thưa, cô Hoàn Tú Anh đã nhận được rồi. - Nghe giọng lúc nhìn thấy cô đứng đây bên kia, cô gật đầu phép đáp. - Vâng, tôi biết rồi.

Nhìn hàng thang nghe xuýt xoa, cô tiếp tục quay sang cảm ơn vì Tú Anh, nhã nhặn hàng đầu.

- Mời cô lên thang máy tầng bốn mươi, sẽ có người đón cô.

Tú Anh lịch sự cảm ơn và tìm thang máy, bước vào thang máy. Chỉ cần thang máy bên kính trong suốt có thể nhìn rõ cảnh vật bên ngoài. Càng lên cao, khung cảnh càng trở nên dài theo tầm mắt, trên nên bao la và rộng lớn. Thang máy là một vị trí có tầm nhìn vô cùng đẹp.

Thang máy dừng lại, cô bước ra ngoài, thấy một người thanh niên đang chờ đợi. Anh ta mặc một bộ vest màu ghi, phong thái lịch sự, giọng nói ấm áp nhìn thoáng lên vẻ trẻ trung thành công làm kinh doanh. Nhìn thấy cô, anh ta bước lên và bắt đầu nói chuyện.

- Chào cô, tôi là Đinh Trung, thành viên giám đốc. Ngài đang chờ cô phòng làm việc. Xin mời đi lên đây.

Anh ta dẫn cô còn Tú Anh theo sau, và cô vẫn cảm thấy bất an nhìn lên khó hiểu. Vì kích thước phòng tầng do bên quản lý nhân sự phân bổ, tiện nghi sao vậy mà giám đốc quy mô cao chót vót này lại phải chịu thân ra mắt? Không phải là đánh giá cô quá cao sao? Tú Anh suy nghĩ, trong lòng có chút hồi hộp.

Đinh Trung dẫn cô đến tầng bốn mươi cánh cửa màu đen sáng bóng, khung cảnh bên trong hoa văn tinh tế và sang trọng. Anh ta gõ vài tiếng rồi mở cửa bước vào. Căn phòng bên trong nhìn ra thành phố và uy nghi, nhìn cô có phần ngỡ ngàng khi nhìn thấy ta không tránh khỏi cảm giác ngỡ ngàng. Trước tiên bước vào một cô là chiếc bàn làm việc bên ngoài xa phía cuối phòng. Tú Anh nhìn thấy nó rất tinh tế và nam tính, xám xịt vô cùng quý hiếm - là loại hiếm có phẩm cấp cao nhất. Không chỉ vậy, mọi chi tiết như những đồ vật nhìn lướt qua đều có thể thấy rằng chúng được làm từ các vật liệu cao cấp. Không khó đoán rằng đây là nơi dành cho người quy mô lớn nhất. Đây

đi n n i cô nglà b c t ng kính c ngl c l n, ng t bên trong có th nhìn bao quát c nh v t d i m t t.

M t ng i àn ông thân hình cao l ngl ng nh pho t ng ang ng tr c b c t ng kính v ng chãi, hai tay út túi qu n đáng v tr m ngâm. T m l ng và b vai dài r ng cân i toát ra uy th và khí ch t cao v i v i. Nh ng chi c bóng dài in d i n n g ch sáng loáng l i g i cho Tu Anh m t v cô qu nh, l ng l . Nó làm cô b ng ch c c m th y x n xang trong lòng.

ình Trung kh cúi mình tr c ng i àn ông, cung kính lên ti ng:

- Th a ngài, cô Tu Anh ã n.

V t ng giám c t t xoay ng i l i. Lu ng ánh sáng bên ngoài bao quanh thân hình c a anh ta nh v ng hào quang chói l i in sâu vào c quan giác m c c a Tu Anh. Cô hoàn toàn không còn c m nh n c m t chút cô n, chi c bóng khi nãy n a. G ng m t góc c nh thanh tu n v i t ng ng nét thu hút d n d n hi n rõ, c bi t là ôi m t c a anh ta.

ôi m t màu h phách th t s n t ng.

úng th , ôi m t này nhìn th y m t l n s không th nào quên. Tu Anh nh n ra ngay ng i con trai trong công viên m t n m tr c, ng i ã l y i n hôn u c a cô. Tim cô thót l i, nh t th i b s bàng hoàng vây l y, ánh m t kinh ng c nhìn ng i kia. V n là đáng v y nam tính cu n hút y, ch có i u g ng m t kh n tr ng và b t an ngày nào gi ây vô cùng kiêu hãnh, ung dung t i th . B vest ph ng phiu và hào nhoáng t ti n thay th cho b n gi n, khi n anh ta trông nh m t ông hoàng n m t t c quy n l c trong tay. Nh ng anh ta còn r t tr , quá tr cho a v anh ta ang ng i.

V t ng giám c ng ó, ôi m t l nh l o tràn y v kiêu hãnh nhìn cô nh ang ánh giá, khoe môi cong lên n c i ng o ngh .

- Hân h nh.

- Cô Tu Anh, ây là t ng giám c c a Hoàn V . Ngài V Uy - ình Trung ng bên c nh không quên gi i thi u.

Thì ra tên anh ta là V Uy, m t cái tên khá l , nh ng c ng nói lên ph n nào khí khái con ng i. Tu Anh tuy v n ch a h t b t ng nh ng c gi bình t nh, nhã nh n áp l i.

- Là tôi hân h nh m i ph i.

Theo thói quen, V Uy âm th m quan sát ng i i di n. ó là m t cô gái bình d , qu n áo n gi n và g n gàng úng ch t c a sinh viên. Mái tóc dài en m t ph xu ng b vai g y. N c da sáng và g ng m t m c m c mang v t nhiên, ng nét hài hòa, tho t trông không có gì n i b t. Có l , i m n t ng nh t chính là ôi m t mang v p tinh anh và linh ng, d ng nh có tia sáng long lanh l ng ng n i áy m t.

Tất cả đều toát lên một tình trạng riêng biệt. Tôi có biết qua các dáng vẻ ngay thẳng và sắc nét trong mắt, bình tĩnh. Trong lòng V. Uy biết cảm thấy có chút thú vị. Anh đi tới bộ sofa để tìm khách ta đi ra phòng, ngồi xuống và chờ vào vị trí đi nữa.

- Mời ngồi.

Khi hai người đã yên vị, nhìn Trung bước lên.

- Cô uống gì?

- Cho tôi một cà phê đen, thank. Cảm ơn - cô tiếp tục nói.

Cà phê đen, tôi còn thích uống. Nhưng tôi thích uống cho riêng mình cô gái thích uống cà phê đen là như vậy, tôi có tâm trạng thoải mái, nếu không thì cũng chẳng nghĩ gì nữa.

- Cô quả là có sở thích khác người - V. Uy hiếm khi nhìn cô gái đi nữa.

- Đó là thói quen của tôi - Bước qua ánh mắt dò xét kia, Tuấn Anh trả lời vì gì mà nói như vậy, không nhanh không chậm.

- Vậy chúng ta bàn luận vào công việc. Tôi đã xem qua hồ sơ của cô. Thành tích rất đáng nể. Nhưng... - V. Uy dừng lại một chút rồi nhìn thẳng vào cô - Tại sao cô nghĩ mình không nên gặp chúng tôi?

Tuấn Anh hoài nghi nhìn V. Uy. Đôi mắt sắc lạnh của anh ta nhìn thẳng vào cô, chắc chắn gì, rõ ràng là đang tìm kiếm một lý do để cô rời xa anh.

- Vì tôi tin vào khả năng nhìn người của quý công ty - Tuấn Anh cười nhếch nhếch, giọng bình tĩnh nhìn vào đôi mắt ánh lên tia thách thức kia.

Quả là câu trả lời rất thông minh. Và khả năng nhìn người của anh ta không phải ngẫu nhiên, mà không quá phô trương, và cao cấp nhưng rất thực tế. Đúng là vẫn còn đôi người.

Nếu chỉ thoáng bên môi V. Uy, câu trả lời và thái độ rất hợp ý anh. Trước đây chắc có người con gái nào trực tiếp tìm kiếm anh mà bình tĩnh như thế, liệu có thể gọi là luật. Quả là một cô gái có bản lĩnh.

Đúng lúc đó, nhìn Trung bước vào, trên tay cầm một khay đựng hai ly cà phê nghi ngút khói. Căn phòng tràn ngập hương vị cà phê thơm nồng.

Đến Trung thì ly cà phê trên tay V. Uy và Tuấn Anh nói:

“Xin mời!” rồi đi vòng lại kính cẩn đứng phía sau V. Uy.

- Trung, mang cho tôi tài liệu của dự án ID72 và một bản hồ sơ ra đây. - V. Uy lên tiếng.

Đến Trung lập tức xoay người rồi lấy tài liệu cần thiết trên bàn làm việc, mang đến trước mặt V. Uy. Anh đưa mắt nhìn Tuấn Anh, bắt đầu bàn vào công việc.

- Chúng tôi đang tiến hành xây dựng một khách sạn năm sao tại thành phố này. Đây là tài sản tài liệu về mặt ngân quỹ họ chỉ xây khách sạn. Cô hãy xem qua đi.

Tu Anh đã tay lái đi ngang trang tài liệu, số liệu ghi trong đây rất thú vị. Đó là một khu đất hơn một nghìn hecta gần công viên quốc gia. Phong cảnh rất hữu tình, bên bờ là cây xanh, cảnh vật thật hài hòa. Là một mặt đất rất hợp lợi cho việc kinh doanh.

- Khách sạn này sẽ mang tầm vóc quốc tế nên chúng tôi đầu tư rất lớn vào nó. Vì thế tiêu chí của chúng tôi là tạo dựng một hình ảnh chuyên nghiệp, không những đẹp, tiện nghi, sang trọng mà còn phải mang tính chất nghệ thuật tinh tế và tinh tế. Cô có thể chấp nhận không?

Tu Anh gặp tiếp tài liệu, miễn cưỡng đáp:

- Tôi sẽ cố gắng hết sức không phải thất vọng của ngài.

- Tốt. Vậy thì đây là bản hợp đồng. Cô hãy ký vào phía dưới. - Vui nhanh chóng ký tiếp giấy trên bàn trước mặt Tu Anh.

Cô cầm lên và bắt đầu xem xét. Nhìn kỹ vào khoản ghi trong này rất rõ ràng và mạch lạc, thể hiện rõ tính chuyên nghiệp của một doanh nghiệp tầm cỡ. Lợi ích mà nó mang lại cho bên B - là cô, Tu Anh không hề kinh ngạc trước những con số. Đúng là tập đoàn lớn có khác, rất hào phóng.

- Có vấn đề gì sao? - Vui nhanh nhẹn bắt đầu cười bí ẩn chuy nhiên trong sự cảm tạ Tu Anh, lập tức lên tiếng hỏi.

- Không có gì. - Tu Anh lắc đầu, lấy lại vẻ mặt nghiêm túc ký.

Sau khi Vui ký xong thì hợp đồng hoàn tất. Lúc này Tu Anh mới nói ra những khúc mắc trong lòng.

- Tôi có thể hỏi bạn này hay không?

- Cô cứ thoải mái. - Vui ứng dụng trải nghiệm, tay nhấc một tách cà phê.

- Một tập đoàn lớn và quy mô như quý vị hẳn phải có các mặt tiếp xúc kiến trúc sư để xây dựng kinh nghiệm. Chắc hẳn nếu không có tôi thì cũng không những gì tôi tiến hành và kết quả của công trình. Tôi sao lại miễn phí sinh viên chưa ra trường như tôi hợp tác?

Vui chần chừ, vẻ ứng dụng thoải mái có chút bí ẩn chuy nhiên, nhanh nhẹn lấy lại phong thái bình thường, chậm rãi trả lời:

- Cô suy nghĩ nhiều quá rồi. Chắc là tôi muốn tìm thêm một vài tiềm năng từ bạn mà thôi.

- Tu Anh gật đầu, không hỏi gì thêm nữa.

Ngay sau đó, cô bắt tay vào công việc, tham gia vào đội nhóm kiến trúc. Mọi người đây đều là những kiến trúc sư nổi tiếng, cùng cách làm việc chuyên

nghỉ ngơi, cô học hỏi các kĩ năng kinh nghiệm quý báu cho sự nghiệp sau này của mình.

Chương 2 Toán Tính

Một hôm, vì tính chất công việc, Tuấn Anh phải đến khu biệt thự gia đình của Vũ Uy. Có một số tài liệu cần liên quan đến công trình cần có checklist của tổng giám đốc. Nhìn ngắm hàng loạt phòng khách quan trọng thì biệt thự nên không thể có một công ty. Theo checklist, phòng Trung lái xe của cô nó.

Biệt thự của gia đình Vũ Uy do một kiến trúc sư nổi tiếng thiết kế. Đây là một trong những tác phẩm có tên trong danh sách những công trình nổi bật của Châu Á. Cái tên “Biệt thự mùa hè” đã nói lên một sắc hoa và lối sống của nó.

Toà nhà nằm trong một khuôn viên rộng lớn, các thiết kế công phu, trang trí những loài hoa quý hiếm như hoa lan, cẩm tú cầu, cúc xanh v.v... Tuy nhiên, nội thất trang trí nội thất của khuôn viên là những khóm hoa đẹp nhưng một thành công, một loài cây biệt thự nào có thể thay thế được. Sự xuất hiện của nó giống như những loài hoa sang quý kia làm Tuấn Anh không khỏi ngỡ ngàng. Loài hoa này ngoài những thềm ngà ngọc trắng tinh khiết vào ban đêm thì hoàn toàn không gây hứng thú với bất kỳ ai thì hoa nào. Có lẽ, chủ nhân này đã từng có một niềm khó quên về loài hoa đẹp này.

Cuối cùng, điểm nhấn quan trọng nhất chính là hàng ngàn giỏ hoa trung tâm của khuôn viên. Một màu xanh màu ngọc bích, phảng phất những gam màu vài bông hoa sen trắng ngần, xung quanh là hàng loạt phóng khoáng.

“Biệt thự mùa hè” khi nhìn bàn cãi về sự tinh tế và chu đáo. Mọi viên gạch, mỗi một chi tiết, cảnh hoa nở rộ hài hòa với nhau. Màu trang trí tinh khôi xen lẫn màu sắc nâu trầm kiêu kỳ mà sang trọng. Những hoa văn chạm trổ chu đáo xác định tính chất, xứng đáng là một kiệt tác. Tuấn Anh cũng ngỡ ngàng nhìn về phía đi tìm của biệt thự lúc ngoài khuôn viên cho đến khi vào bên trong. Tất cả những chi tiết cách bài trí đều làm cho người nhìn phải trầm trồ. Tất cả những chi tiết giá trị thẩm mỹ của nó.

Phòng Trung của Tuấn Anh nằm trong phòng khách rộng rãi, sang trọng và nguy nga. Chỉ cần nhìn vào những họa tiết hoa văn theo phong cách phương Tây thì đã biết được trung tâm màu trang trí ngà ngọc nét văn hóa cổ điển. Trên tường treo những bức tranh nhũ nhện, đáng ngạc nhiên là những tác phẩm trong gia đình, ai ngờ lại xuất hiện về quy mô quý giá những phú quý vinh hiển. Sau đó, phòng Trung yêu cầu cô chủ nhân hãy rời đi ra ngoài.

Còn lại một mình trong phòng, Tuấn Anh bắt đầu suy nghĩ kỹ lưỡng những bức tranh treo trên tường một cách trang trọng. Có hai bức khi nhìn cô chú ý

nh t, ó là b c chân dung c a m t ph n ng i Tây Âu và m t b c tranh i gia ình.

Ng i ph n trong b c chân dung kia r t p, v p kiêu sa l ng l y khó ai sánh b ng. Trong hình cô ang c i m t cách r ng ng i, m áp và chói lòà, t a nh b ng á c ng ph i tan ch y tr c n c i y. c bi t là ôi m t màu h phách th t gi ng v i V Uy. Ch khác ch , ôi m t ng i này d u dàng trong làn ch không n ch a tia l nh lũng nh anh ta. L nào h có quan h huy t th ng? B l ng suy ngh , Tu Anh r i m t n b c nh ti p theo.

ó là b c nh kh ch h a m t i gia ình v i nhi u th h , tuy nhiên m t cô vô th c dán ch t vào m t c u bé c ch ng m i hai, m i ba tu i ng trong ó. Tuy còn nh nh ng vô cùng n i b t gi a nh ng ng i tr ng thành cao sang. G ng m t c u khôi ngô, ánh nhìn tr c di n toát ra khí ch t ng o ngh c a b c hoàng t c. Tu Anh ch m chú nhìn th t k , m t hình nh m o d n hình thành trong u r i ch ng m y ch c t t ng. áy m t cô b t u ch n ng. M t lo t ký c theo ó v nh thác l .

Nh ng ám nh xa x a tràn n khi n Tu Anh th d c. Cô ng i th p xu ng b sofa t ti n. ôi bàn tay ôm l y g ng m t ang d n tr nên tái nh t, c th b t giác run r y, h i th có ph n r i lo n.

- Không... t t c ã là quá kh r i.

Cô v nh vì n không mu n nh l i th i i m kh ng khi p ó. Nh ng c u bé kia l i là ph n t t p nh t trong lo t ký c kinh hoàng c a cô. Tuy nhiên, dù ch là m t phân o n nh thôi c ng g i l i c quá kh hãi hùng mà cô mu n o n tuy t.

úng lúc ó ình Trung b c vào, th y bi u hi n l lũng c a Tu Anh li n h i:

- Cô không kh e sao?

Tu Anh gi t mình nhìn lên. ình Trung ang c m trên tay ly cà phê b c khói nghi ngút. Ng i này v n nh s thích c a cô, h ng cà phê th m l ng khi n Tu Anh nh th n tr l i.

- À không... Không có gì. C m n anh.

- V y cô ch thêm chút n a. Ngài y s p xong vi c r i. - ình Trung a cho cô ly cà phê và nói.

- Vâng - Tu Anh áp l i, a tay nh n l y ly cà phê r i c n tr ng nh p m t ng m. V ng ng t lan t a n i u l i r i sau ó là m t h ng th m n ng m tràn y l c ph ng t ng. V ng c a cà phê giúp cô ph n nào tr n áp nh ng t i t m m i tr i d y trong lòng.

- C u bé trong b c hình kia... là ai v y anh ình Trung? - Cô ch vào b c tranh gia t c treo trên t ng, gi ng nói thoáng v ng p ng ng. ình Trung nhìn theo h ng tay c a cô, nghi ho c h i.

- Cô quen sao?

- À không, em chỉ cảm thấy tò mò thôi. - Tu Anh lúc đầu phân bua.

- Đó chính là tình huống của chúng ta khi mình đi ba tu.

Câu nói thật của tình Trung lúc khi n Tu Anh suốt chút nữa làm rời ly cà phê trong tay.

- Không thế nào... Cậu bé có một màu đen như mình, còn anh ta thì...

- Cậu lập b lập, nhất thì không kiểm soát cái nói. Tình Trung hiểu thế mà của cô bèn lên tiếng gì thích.

- Vì ngày xưa, đôi mắt khác người của ngài gây sự chú ý nên thỉnh thoảng phải che giấu.

Tu Anh ngỡ ngàng, thì ra là vậy. Lúc nào, Vợ chính là cậu bé, cậu bé trong ký ức của cô.

“Cậu bé, em hãy ghi nhớ điều này: Cần phải làm tốt thang cho bác anh tài, một kho tàng cho kẻ khôn khéo, một vị cứu tinh cho kẻ yếu đuối. Trong cuộc sống, không sợ người nào làm bạn vì lợi ích cho bản thân cái quý nhất của bạn.”

Tình nói về tình yêu quá khảm đi vào lòng Tu Anh, tình yêu của tình yêu là ánh sáng dẫn đường cho cuộc đời giống như ánh sáng của cô. Không có nó, chắc hẳn cô đã quẫn trí lâu.

Đây là như thế nào?

Nhưng rồi cô cũng đi kh... đã bao năm trôi qua, chắc gì người xưa còn nhớ.

Bất thành tình yêu của vang lên, Tu Anh và tình Trung thấy Vợ bước vào lối đi vàng nắng d. Vợ đi thẳng về phía sofa và ra hiệu cho hai người ngồi xuống. Khi đã an vị, anh nhìn Tu Anh hỏi.

- Gì vậy anh?

Tu Anh lôi túi xách đựng tài liệu ra cho Vợ. Anh nhìn lấy và bắt đầu lướt qua tình trạng nhanh chóng tắt bút ký. Xong xuôi, anh sai tình Trung ra ngoài làm chút việc rồi ngồi xuống phía Tu Anh, ánh mắt chuyển sang dò xét.

- Nghe nói cô và chồng hiện đang quản trị Hòa của công ty SCJ là chuyện gì?

Tu Anh có phần bối rối trước câu hỏi tình này.

- Đúng vậy. Có chuyện gì sao?

- Tôi muốn cô giải thích cho tôi về ông. - Khóe môi Vợ khẽ nhếch lên thành nụ cười mỉa mai khó dò.

- Tại sao lại phải thông qua tôi? - Tu Anh đề dặt câu hỏi.

- Đây là vấn đề công việc, cô không nên hỏi như vậy. Cô có làm hay không? -
Vui cười đáp.

- Chuyện này...

- Chuyện này làm khó cô sao? - Trắc thái do dục của cô, anh không hiểu.

- À không, không khó. Nhưng gì thì anh biết cách là gì tác làm n?

- Việc gì là bạn n.

- Bạn? - Tôi Anh kính n. Có thể sao?

- Tôi muốn biết mối quan hệ thân tình vì ông ý nên như vậy là tất nhiên
- Vui cười đáp.

Tôi Anh mỉm cười nhìn Vui như thể cố gắng tìm hiểu gì đó thông qua nét mặt anh ta, thấy như vô ích.

Bất chợt lúng lúng của cô, Vui lên tiếng.

- Không cần biết phòng quá nh vậy. Tôi chỉ muốn hỏi tác làm n
vì ông ý mà thôi.

Ra là vậy. Tuy vậy cảm thấy có hiểu gì đó chưa hẳn lý lẽ, nhưng cũng
không biết nên nói như thế nào.

- Vậy... c.

- Tôi muốn có một cuộc sống tốt gia.

- H? - Tôi Anh cảm thấy hơi khó hiểu.

- Là bạn thì không phải nên sống tốt gia sao? - Vui nhún vai, cười nói.

Ngồi trên ông này thì khác. Anh ta là người làm việc luôn có mục
ích, không bao giờ làm việc vô nghĩa. Nhưng nghĩ thì cô không nghĩ ra
mục đích của anh ta trong chuyện này là gì nên đành mỉm cười nhún vai.

Tôi Anh sắp xếp một cuộc hẹn với gia cho Vui không phải là khó, dù sao
bác Hào là bạn thân tình bấy lâu nay. Bởi vì, con gái của ông chính là người bạn
thân thì tất nhiên của cô.

Vào một ngày chủ nhật, hai người cùng bạn bè thì cả Hào
theo cuộc hẹn. Đến nơi vào buổi tối, Vui nhìn lướt qua bên
ngoài qua ô cửa kính xe, bất chợt hỏi.

- Đây là do cô thì thế sao?

- Đúng vậy. Bạn bè này mới hoàn thành cách đây hai tháng.

- Ồ. Không sao? - Vui băng qua đường.

Lời nói không chỉ của anh khi cô không nén cảm xúc vui khi
khí trong lòng. Vui là người kiêu ngạo, lời khen lời chê càng ít. Có thể xem đó là
lời khen dành cho cô không?

nhà nghề thì, anh còn ch a m t l n g i tên cô. B ng đ ng trong lòng m h n i lên m t c m giác k l , nh ng cô g ng nén nó xu ng.

Sau b a n vui v và long tr ng, V Uy ti p chuy n v i Hào và phu nhân trong phòng khách. Còn Th c Quyên và Tu Anh ra ngoài v n v a i d o v a tâm s , m i l n nh v y hai ng i u chuy n trò r t lâu.

Trong c bu i g p g , V Uy t ra là m t ng i r t gi i trong giao ti p, phong thái cùng c ch u toát lên khí ch t h n ng i. Hào khi bi t anh chính là t ng giám c tu i tr tài cao c a t p oàn Hoàn V thì không kh i b t ng , l i nghe anh ng ý mu n h p tác thì trong lòng có ph n ph n khích. Nh ng

Hào c ng là ng i t ng tr i trên th ng tr ng, vi c gi u nh ng suy ngh trong lòng i v i ông không khó. Có i u v n không qua c con m t tinh t ng c a V Uy, khóe môi anh cong lên thành n c i c ý.

Trong lúc bàn chuy n làm n, c p m t màu h phách kh l t ra ngoài v n, b t g p n c i t a n ng c a cô gái kia, lòng anh b ng m l i, m ng t ng ra khuôn m t thân th ng c a m t ph n thu c v ký c.

R i kh i bi t th nhà h , Tu Anh và V Uy ng i trên xe v n gi nguyên không khí im l ng, m i ng i theo u i m t suy ngh . C ngày hôm nay, Tu Anh ã l m c m nh n c s khác th ng trong m i hành vi l n thái c a V Uy. R t cu c, cô nh n không c ành ph i l y h t can m c t l i.

- Th c s thì anh có m c ích gì khi n ây?

Anh v n ch m chú lái xe, t ra không tâm t i câu h i c a cô.

- N u anh không cho tôi m t câu tr l i xác áng, tôi s không làm vi c này n a - ôi tay an vào nhau ch t ch , cô h quy t tâm.

V Uy kh li c qua g ng m t ch t y mâu thu n c a cô, c i kh y.

- Cô ngh tôi có th có m c ích gì?

Tu Anh cúi g m m t, tay b u vào nhau càng ch t. Cu i cùng, V Uy c ng tr l i v i thái h t s c th n nhiên.

- N u xu thi n v i t cách i tác c a công ty nhà cô y thì ch c ch n cô y s không bao gi m t n tôi. Còn n u v i t cách b n c a cô, ng i mà cô y yêu quý và coi tr ng... - V Uy đ ng l i m t chút, n n c i n a mi ng ma mãnh r i nói ti p - ... thì t th n nhi u.

- Cô y? Ý anh là Quyên?

Tu Anh tr n tròn m t. Dù cô ã oán ra anh ít nhi u dành thi n c m cho Th c Quyên, nh ng câu tr l i kia rõ ràng cho th y ã có m t k ho ch c s p x p t tr c. Và i u hi n nhiên, cô là m t c u n i thích h p nh t. V Uy l i đ ng cô ti p c n Quyên, gi thì cô ã hi u vai trò c a mình trong câu chuy n này. Có m t s nh c nh i âm dâng lên.

- Th t ra, anh âu c n ph i t n công nh th - Cô th dài.

- Ý cô là sao?

Còn sao nữa. Bớt cô gái nào cũng muốn sống yên ổn như anh, thậm chí là không cần gì nữa.

- Không có gì. Nhưng Thúc Quyên, cô ấy có người yêu rồi. Và mối quan hệ của họ hiện giờ rất tốt.

- Cô đang nói đến Hoàng Hải không?

- Anh cũng biết người sao?

- Không hẳn.

Vui lòng nhìn chăm chú. Cô có một dự định muốn làm việc yên ổn này, anh ta chắc hẳn đang có toan tính gì đó.

- Anh hãy chia sẻ hai người nhé?

- Cô rất thông minh. Chắc cô hiểu tôi vẫn là người làm việc trên thị trường. Quy tắc rất nghiêm, muốn có thể mình muốn thì phải phải mình chấp nhận được.

Lần anh ta nói chuyện nhiên nhiên chuyện tình, những ý tưởng trong đó vô cùng thâm hiểm. Cô bán tín bán nghi, chuyện tình cảm mà cần phải áp dụng quy tắc khắc nghiệt của thị trường? Người yên ổn này gây cho người ta cảm giác áng s, anh ta thực sự người đã nói là làm, đã muốn thì phải cho kết quả.

Thật là đáng kinh ngạc, Tu Anh nhận thấy không những một cảm giác sâu xa khôn lường trong lời nói đó, mãi sau này cô mới hiểu, nhưng đã muộn.

- Anh không thể làm như vậy. Dù sao anh cũng phải nghĩ đến cảm nhận của Quyên chứ. Cô không giận người bất bình trong giọng nói, nhìn anh trên thị trường.

- Trong tình cảm tôi không có từ "không thể", hiểu chưa? - Vui lòng áp dụng cô bằng một giọng cười mỉa mai.

Trở thái người ốm đó, cô hít sâu một hơi kiên nhẫn nói.

- Nói ra những điều này với tôi, anh nghĩ tôi sẽ giận người mà nhìn anh thì hình ảnh bên tôi?

Úng lức đó xe dừng lại thì người ngõ cách nhà Tu Anh vài mét, cô lập tức đẩy cửa xe bước ra ngoài. Vui lòng ngồi lì trong xe, ánh mắt màu hồng phách tím khắc chuyển vào âm u. Anh đẩy cửa và bước xuống xe ngay sau cô gái.

Tu Anh đang bước thì bất chợt bàn tay của cô nắm lấy cổ tay anh kéo giật lại, rồi tiến gần cô vào sát bên tai anh. Hai bàn tay Vui lòng nắm giữ chặt đôi vai gầy mảnh của cô gái. Cô nhìn chằm chằm vào anh, nhìn thẳng vào cặp mắt hoang dã đang tỏa ra hàn khí lạnh thấu xương. Người yên ổn này đang muốn thử kiên nhẫn.

- Cô nghĩ làm kẻ lừa dối tôi? - Anh gật đầu, trên người anh nhìn cô.

- Buông ra. Tôi phải nói cho Quyên biết con gái thì tốt cả anh cô ý
c nh giác - Tu Anh trả lời.

V Uy nhìn vào ôi m t trong veo long lên s t c gi n c a ng i con gái.
Cô gái này không b khí th b c ng i c a anh áp o, anh nh ch khóe môi
c i l nh.

- C nh cáo cô. ng d i d t mà làm ch ng ng i v t trên con ng c a tôi.
N u không, tôi s không n tình âu. Còn n a, ngoan ngoãn giúp tôi thì cô s có
m t t ng lai sáng l n, nh bây gi . Còn n u c ngoan c ch ng l i, tôi s h y
ho i cô... Và c nh ng ng i cô yêu quý.

V Uy thì th m vào tai Tu Anh. L i nói nh t a gió tho ng, nh ng l i khi n
ng i ta l nh c s ng l ng. Còn ang b n th n, bên tai cô l i vang lên tí ng nói,
âm i u có ph n hòa hoãn h n.

- Yên tâm. Tôi s không làm Quyên t n th ng, s i x t t v i cô y. Vì
v y, cô t t nh t ng xen vào. Chuy n tình c m không nói tr c c i u gì
âu.

Sau ó, anh buông tay kh i ng i cô r i ung dung b c lên xe và phóng i.
l i bóng dáng li u r c a ng i con gái cùng v i trái tim ang th t l i trong
l ng ng c. ó là m t trò ùa c a s ph n và cô không may tr thành con cá
áng th ng b sa l i.

Ph i, cô ã trót yêu ng i àn ông này m t r i.